

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119288134
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119288134.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T.G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČ: 043 55 211, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom R. X/A, XXX XX P., proti žalovanej: K. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, XXX XX R. - I. o zaplatenie sumy 171,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7Csp/114/2019-49 zo dňa 29. júna 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 7Csp/114/2019-49 zo dňa 29. júna 2020 potvrdzuje.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu zamietol (veta prvá výroku). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej ich náhradu proti žalobcovi nepriznal (veta druhá výroku).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.05.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 171,00 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 250,00 Eur od 18.06.2016 do 26.10.2016, zo sumy 230,00 Eur od 27.10.2016 do 14.12.2016, zo sumy 210,00 Eur od 15.12.2016 do 26.01.2017, zo sumy 190,00 Eur od 27.01.2017 do 15.03.2017, zo sumy 171,00 Eur od 16.03.2017 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 12,00 Eur a trov konania.
3. S prihliadnutím na medzinárodný prvok v rámci prebiehajúceho sporu (žalobca je subjektom - právnickou osobou registrovanou v Českej republike) súd v zmysle článku 18 ods. 2 Nariadenia Brusel I a skonštatoval, že má právomoc rozhodovať vedený spor (žalovaná ako spotrebiteľ má bydlisko v Slovenskej republike). A keďže zo Smlouvy o zapůjčce zo dňa 15.03.2016 uzatvorenej medzi účastníkmi konania vyplýva, že došlo k voľbe rozhodného práva, (účastníci uzavreli zmluvu v zmysle ustanovení zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru, teda právnych predpisov právneho poriadku Českej republiky), takáto voľba práva zbavuje žalovanú ako spotrebiteľa ochrany, ktorú jej poskytujú kogentné ustanovenia slovenského právneho poriadku, ktorý by bol v zmysle čl. 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) rozhodným. Z uvedených dôvodov pri rozhodovaní o žalobe žalobcu súd aplikoval právny poriadok Slovenskej republiky.
4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej v postavení dlžníka na podklade uzatvorenej „Smlouvy o zapůjčce“ č. 487946 zo dňa 15.03.2016 (ďalej „zmluva“) sumu 250,00 Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 71,00 Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 321,00 Eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaná svoj záväzok neplnila riadne a včas, stal sa jej dlh splatným dňa 10.06.2016. V zmysle článku 18 všeobecných

podmienok poskytnutia úveru je veriteľ oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom, sms správou alebo písomne. Veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,00 Eur za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovanú na zaplatenie jeho záväzku upomienkami formou e-mailov, celkovo jej zaslal štyri upomienky. Žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila sumu 20,00 Eur dňa 26.10.2016, sumu 20,00 Eur dňa 14.12.2016, sumu 20,00 Eur dňa 26.01.2017 a sumu 19,00 Eur dňa 15.03.2017, t.j. spolu 79,00 Eur. Dňa 18.04.2019 bola žalovanej zaslaná písomná výzva na okamžitú úhradu dlhu, na ktorú žalovaná nereagovala. Súd sa oboznámil aj s upozornením Národnej banky Slovenska zo dňa 09.08.2018 zverejneným na jej webovej stránke, z ktorého vyplýva, že žalobca nemá žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky a Národná banka Slovenska žalobcovi takéto povolenie neudelila. Nakoľko okresný súd nemal preukázané, že by žalobca (resp. jeho právny predchodca) disponoval povolením na poskytovanie spotrebiteľských úverov na území Slovenskej republiky, s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch posúdil zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným za neplatnú. Poskytnutie peňažných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanej preto nie je z právneho hľadiska úverom ani pôžičkou, ale plnením z neplatného právneho úkonu, majúcim povahu bezdôvodného obohatenia.

5. Následne okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a to s poukazom na premlčanie nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. Poukázal na objektívnu premlčaciu dobu, v zmysle ktorej sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, pričom pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy skutočne došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Ak žalobca (resp. jeho právny predchodca) poskytol žalovanej peňažné prostriedky na základe uzatvorenej zmluvy dňa 15.03.2016, dňom nasledujúcim začala plynúť trojročná objektívna premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 15.03.2019. Nakoľko si žalobca nárok z predmetnej zmluvy pred súdom uplatnil dňa 13.05.2019, urobil tak po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na základe uvedeného prvoinštančný súd v súlade s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je premlčaný, nemožno ho vymáhať a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

6. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá mala v spore úspech, ich náhradu proti neúspešnému žalobcovi nepriznal, keď vychádzal zo stavu, že žalovanej ako procesne úspešnej sporovej strane v súvislosti s vedeným sporom žiadne trovy nevznikli.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Odvolateľ vo vecnej rovine uviedol, že strany sporu uzatvorili dňa 13.05.2016 zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej krátkodobý bezúčelový úver vo výške 250,00 Eur a žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnutú sumu spolu s celkovými nákladmi spotrebiteľa vo výške 71,00 Eur. Ďalej odvolateľ prezentoval názor, že je subjektom oprávneným poskytovať úvery, nakoľko je zapísaný v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národní bankou a jedná sa o spoločnosť oprávnenú poskytovať úvery na základe licencie Českej národnej banky podľa zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru.

9. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré považuje za správne a poukázala na existenciu viacerých právoplatných súdnych rozhodnutí, ktorými boli žaloby žalobcu v obdobných veciach zamietnuté.

10. Žalobca, ktorému bolo vyjadrenie žalovanej doručené prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 08.10.2020, nijakým spôsobom nereagoval.

11. Ďalšie podania strán sporu v rámci odvolacieho konania neboli súdu predložené/doručené.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

13. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

14. V rámci reakcie na odvolaciu argumentáciu žalobcu formulovanú v jeho opravnom prostriedku sa odvolací súd v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Zároveň krajský súd poukazuje na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jeden celok, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

15. Z obsahu podaného opravného prostriedku vyplýva, že odvolateľ len poukázal skutočnosť o uzatvorení zmluvy medzi ním (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovanou, ktorá medzi sporovými stranami nebola sporná. Uvedené konštatovanie tak ako dôvodná odvolacia argumentácia žalobcu neobstojí. Odvolací súd môže rozhodnutie preskúmavať len v rámci vznesených odvolacích námietok. Je však zrejme, že v posudzovanom prípade odvolacie námietky žalobcu nijako nereagovali na podstatu rozhodnutia okresného súdu.

16. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii týkajúcej sa postavenia žalobcu ako subjektu v rámci predmetu činnosti sa odvolací súd v plnom rozsahu so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odseku 33. odôvodnenia napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

17. V posudzovanom prípade je relevantnou tá skutočnosť, že žalobca si žalobou uplatnil voči žalovanej na súde premlčaný nárok, t.j. po márnom uplynutí premlčacej doby. Okresný súd postupoval správne, keď žalobu zamietol.

18. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, pri súčasnom nezistení nedostatkov v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací súd rozsudok okresného súdu v prvej vete výroku ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

19. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (veta druhá výroku), vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu, a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ako úspešnej procesnej strane odvolacieho konania nepriznal nárok na ich náhradu.

21. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalovanej v aktuálnom odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahraďiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie prvoinštančného súdu o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel absentuje, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u

žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Presentovaný právny názor vyplýva i z uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

22. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).